

ສຶກສາປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ

ຄຳພາ ອຳໄພທິບ¹, ສີສຸລິ ພິມມະແສງ ແລະ ສຸພານິດ ພິມມະຈັນ

ພາກວິຊາ ພາສາລາວ - ວັນນະຄະດີ ຄະນະພາສາສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ, ສປປ ລາວ

¹ *ຕິດຕໍ່ພົວພັນ: ຄຳພາ ອຳໄພທິບ,
ພາກວິຊາ ພາສາລາວ - ວັນນະຄະດີ
ຄະນະພາສາສາດ
ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ
ເບີໂທ: +856 20 5511 3119,
ອີເມວ:
Khmph2007@hotmail.com*

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:
*ການສົ່ງບົດຄວາມ: 13 ທັນວາ 2021
ປັບປຸງສຳເລັດ: 23 ພຶດສະພາ 2022
ການຕອບຮັບ: 13 ມິຖຸນາ 2022*

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສຶກສາໂຄງສ້າງປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ. ໃນການດຳເນີນການສຶກສາ ຄະນະຜູ້ສຶກສາໄດ້ຄົ້ນຄວ້າປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ຈຳນວນ 10 ເລື່ອງ ເພື່ອມາວິເຄາະຕາມແນວຄິດຂອງ ພູມີ ວົງວິຈິດ. ຈາກນັ້ນ, ສະຫຼຸບ ແລະ ອະພິປາຍຜົນ ດ້ວຍວິທີອະທິບາຍ. ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ມີສອງພາກສ່ວນ (ຄຳຕົວຕັ້ງ, ຄຳກຳມະຄົບ) ປະກອບມີ: ປະໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກສາມັນ. ໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ມີສາມພາກສ່ວນ (ຄຳຕົວຕັ້ງ, ຄຳກຳມະຂາດ ແລະ ຄຳປະກອບ) ມີ: ໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກອ້ອມ, ປະໂຫຍກຮັບ, ປະໂຫຍກບໍ່ກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກສາມັນ ແລະ ປະໂຫຍກປະສົມ. ສ່ວນຄຳທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງຂອງປະໂຫຍກສ່ວນຫຼາຍແມ່ນ ຄຳນາມ, ຄຳແທນນາມ ແລະ ຄຳທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳປະກອບແມ່ນ ຄຳນາມ, ກຸ່ມວະລີ ແລະ ກຸ່ມປະໂຫຍກ. ນອກນັ້ນ, ຍັງມີຄຳເຊື່ອມ, ຄຳຕໍ່, ຄຳຄຸນນາມ ຊ່ວຍເຮັດໜ້າທີ່ຂະຫຍາຍພາກສ່ວນຫຼັກຂອງປະໂຫຍກໃຫ້ມີຄວາມໝາຍສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ. ເວົ້າໄດ້ວ່າ ປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ເປັນປະໂຫຍກທີ່ງ່າຍ, ມີໂຄງສ້າງຫຼາກຫຼາຍແບບ, ຄຳທີ່ນຳມາສ້າງເປັນປະໂຫຍກແມ່ນ ຄຳເຄົ້າລາວເດີມ ເໝາະແກ່ການຈີ່ຈຳ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເດັກເປັນຢ່າງດີ.

ຄຳສຳຄັນ: ປະໂຫຍກ, ນິທານ, ສຳລັບເດັກ

Study the sentences in the children's story books of Ay Nounoy Publishing House in Luang Prabang

Khampha Amphaithip¹, Sisoury Phommaseng and Souphanith Phommachan

Lao - Literature Department, Faculty of Languages, Souphanouvong University, Lao PDR

¹**Correspondence:** *Khampha Amphaithip, Lao - Literature Department, Faculty of Languages, Souphanouvong University, Tel: +856 20 5511 3119, E-mail: Khmpha2007@hotmail.com*

Article Info:

Submitted: Dec 13, 2021

Revised: May 23, 2022

Accepted: Jun 13, 2022

Abstract

The purpose of this study was to analyze the sentence structures in the children's story books of Ay Nounoy Publishing House in Luang Prabang. In the study, 10 of the children's story books were analyzed based on the concept of Phoumy Vongvichit before drawing to the summary and discussion of results in a descriptive way. The result revealed that the sentence structure that consists of two parts (subject, verb (intransitive)) includes direct, complete, and common sentences, while the sentence structure that consists of three parts (subject, verb (transitive), and object) includes: direct, indirect, affirmative, complex sentences, common, and compound sentences. The subjects of the sentences are mostly in the form of nouns or pronouns. The objects of the sentences are also seen in the forms of phrases, nouns, and clauses. In addition, there are prepositions, conjunctions, and adjectives that help modify the sentences. In summary, it can be said that the sentences in the children's story books of Ay Nounoy Publishing House in Luang Prabang are simple with a variety of structures, and the vocabulary employed in the sentences are the original Lao root words that are easy for children to memorize and understand.

Keywords: *Sentences, Stories for children*

1. ພາກສະເໜີ

ປະໂຫຍກແມ່ນຄຳ ຫຼື ກຸ່ມຄຳທີ່ຄົບຖ້ວນທາງດ້ານ ໂຄງສ້າງ ແລະ ເອກະລາດທາງດ້ານເນື້ອໃນ; ໂດຍທົ່ວໄປ ປະໂຫຍກແມ່ນກຸ່ມຄຳຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານ ຕາມຫຼັກວາກະຍະສຳພັນແບບຕົວຕັ້ງ ແລະ ຕົວສຳແດງ; ໃນກໍລະນີທີ່ຕົວສຳແດງຕ້ອງການຕົວປະກອບ ຈຶ່ງຈຳເປັນ ຕ້ອງມີຕົວປະກອບຕື່ມໃສ່ (ບົວລີ ປະພາພັນ ພ້ອມດ້ວຍ ຄະນະ 2011).

ປະໂຫຍກມີຄວາມສຳຄັນໃນພາລະກິດປະດິດແຕ່ງ ບົດປະພັນວັນນະຄະດີ; ຄວາມສຳຄັນນັ້ນ ສາມາດສັງເກດ ໄດ້ໂດຍຜ່ານຈາກການຕີລາລາຄາຄຸນຄ່າບົດວັນນະຄະດີທີ່ ນັກຂຽນຂຽນຂຶ້ນໃນບົດນັ້ນໆວ່າ ດີສ່ຳໃດ, ສາມາດສື່ຄວາມ ໝາຍ ແລະ ມະໂນພາບເຖິງຜູ້ອ່ານໄດ້ໜ້ອຍ ຫຼື ຫຼາຍປານ ໃດ. ເພາະສະນັ້ນ, ການຂຽນປະໂຫຍກໃນບົດວັນນະຄະດີ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຜູ້ຂຽນຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຫຼັກເກນ, ຮູບແບບ, ຄວາມລະອຽດອ່ອນໃນ ການເລືອກເອົາຄຳ (ຄຳເວົ້າ) ມາສ້າງເປັນປະໂຫຍກໃຫ້ໝາະ ສົມ ໂດຍສະເພາະນິທານສຳລັບເດັກ ຄວນເລືອກສ້າງ ປະໂຫຍກທີ່ເໝາະສົມກັບລະດັບຂອງເດັກ ເພື່ອໃຫ້ເດັກ ອ່ານໄດ້ຄ່ອງແຄ້ວ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍ, ບໍ່ສັບສົນຄຸມເຄືອ. ສອດຄ່ອງກັບ ຈັນທິກາ ລິມປິຈະເລີນ (1980) ກ່ຽວກັບ ນິທານສຳລັບເດັກ ວ່າ: “ນິທານເດັກທີ່ດີຕ້ອງໃຊ້ສັບພາສາ ທີ່ອ່ານແລ້ວເຂົ້າໃຈງ່າຍ, ຊັດເຈນ, ບໍ່ໃຊ້ປະໂຫຍກສັບສົນ, ປະໂຫຍກທີ່ໃຊ້ຄວນເປັນປະໂຫຍກສາມັນທຳມະດາທົ່ວໄປ , ຮູ້ຈັກການລຽງລຳດັບຄຳນາມ, ຄຳແທນນາມ, ຄຳກິລິຍາ ແລະ ຄຳວິເສດ ມາເປັນປະໂຫຍກທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ. ດ້ານເນື້ອ ໃນຕ້ອງມີວັດຖຸປະສົງຊັດເຈນ, ແຈ່ມແຈ້ງ, ເນື້ອໃນຍາກ- ງ່າຍຂຶ້ນກັບໄວອາຍຸ, ຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງ ເດັກ”. ຍັງສອດຄ່ອງກັບ ພອນທິພາ ທອງສະຫວ່າງ (1984) ອ້າງໃນບົດຄົ້ນຄວ້າຂອງ ບັນດິດ ສັກວິໂລດ (2006) ວ່າ “ປະໂຫຍກມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເດັກຫຼາຍ ເພາະ ການສ້າງປະໂຫຍກໃນແຕ່ລະປະໂຫຍກຂອງເດັກມີຜົນຕໍ່

ການພັດທະນາທາງດ້ານອື່ນໆ ເດັກຈະເລີ່ມຮຽນຮູ້ການ ປະຕິດປະຕູ່ຄຳມາເປັນກຸ່ມຄຳ, ເປັນປະໂຫຍກ ເຊິ່ງເປັນ ກະແຈເປີດທາງສູ່ຄວາມຄິດ, ຄວາມງອກງາມທາງສະຕິ ປັນຍາຂອງເດັກ”.

ເມື່ອກ່າວເຖິງນິທານສຳລັບເດັກຂອງສຳນັກພິມອ້າຍ ໜູນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ກໍນຶກເຖິງບັນດານັກຂຶດ ຂຽນທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ໃນດ້ານ ການປະດິດຄິດແຕ່ງປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ທີ່ມີລັກສະນະ ສ້າງສັນ, ມີຄວາມປານິດໃນການສ້າງເປັນປະໂຫຍກ, ມີສິມີ ໃນການແຕ້ມຮູບພາບປະກອບທີ່ໜ້າສົນໃຈ ອັນເຮັດໃຫ້ ນິທານເກີດມີສາລະປະໂຫຍດທາງດ້ານເນື້ອໃນຢ່າງມີ ຄຸນະພາບ. ຜົນງານຕ່າງໆໄດ້ເປັນບົດຮຽນ, ເປັນແຫຼ່ງຄວາມ ຮູ້ອັນລ້ຳຄ່າທາງດ້ານການສຶກສາ, ເປັນຂໍ້ມູນປະກອບການ ຮຽນ-ການສອນ ວິຊາວັນນະຄະດີ ຊັ້ນຮຽນຕ່າງໆ ຢ່າງ ກວ້າງຂວາງໃນສັງຄົມ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ມີນັກຄົ້ນຄວ້າຫຼາຍທ່ານທີ່ໄດ້ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການໃຊ້ພາສາໃນບົດເລື່ອງຕ່າງໆ ແຕ່ການ ຄົ້ນຄວ້ານັ້ນໄດ້ມີການລົງເລິກໃນດ້ານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ: ສຶກສາປະໂຫຍກສາມັນໃນບົດເລື່ອງ “ຄັນຄາກກ່າວໂອຫັງ” ແລະ ເລື່ອງ “ຄົນດັງໄປບາງກອກ” (ລົງເລິກໂຄງສ້າງ ແລະ ການກ່ຽວຂ້ອງຂອງຄຳ) ຂອງ ສາຍຝົນ ວັນມິໄຊ, ສຶກສາ ປະໂຫຍກບອກເລົ່າໃນນະວະນິຍາຍ “ອາຖັນແຫ່ງພິງໄພ” (ລົງເລິກປະເພດ ແລະ ໜ້າທີ່) ຂອງ ບຸນທຳ ໄຊຍະວິງ. ສ່ວນການສຶກສາປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ຂອງ ສຳນັກພິມອ້າຍໜູນ້ອຍ ນະຄອນ ຫຼວງພະບາງ ຍັງບໍ່ທັນມີ ທ່ານໃດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າມາກ່ອນ. ເພາະສະນັ້ນ, ຄະນະຜູ້ສຶກ ສາຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈຢາກສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ ປະໂຫຍກ ໂດຍລົງເລິກສຶກສາໂຄງສ້າງປະໂຫຍກ ທີ່ປາກົດ ອອກໃນປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໜູນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

ຈຸດປະສົງພ້ອມສຶກສາໂຄງສ້າງປະໂຫຍກໃນປື້ມນິທານສໍາລັບເດັກ ຂອງສໍານັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ເປັນການສຶກສາທາງຄຸນະພາບ ໂດຍຜ່ານການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນປື້ມນິທານສໍາລັບເດັກ ເຊິ່ງມີຂັ້ນຕອນດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າດັ່ງນີ້:

2.1 ວິທີເກັບກໍາຮິບໂຮມຂໍ້ມູນ

ຄະນະຜູ້ສຶກສາໄດ້ສຶກສາເອກະສານທີ່ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ວຍການຈັດບັນທຶກເອົາຂໍ້ມູນຢ່າງລະອຽດ. ຈາກນັ້ນ ໄດ້ຈັດແຍກປະເພດຂໍ້ມູນອອກເປັນສອງສ່ວນຄື: ສ່ວນແນວຄິດທິດສະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງສ້າງປະໂຫຍກ ແລະ ສ່ວນຂໍ້ມູນປະໂຫຍກທີ່ປາກົດໃນປື້ມນິທານສໍາລັບເດັກຈໍານວນ 10 ເລື່ອງ ຂອງສໍານັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໂດຍບໍ່ເຈາະຈົງຊື່ຜູ້ຂຽນ ແລ້ວນໍາເອົາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວມາວິເຄາະຕາມຈຸດປະສົງ.

2.2 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ທີມງານຄົ້ນຄວ້າໄດ້ນໍາໃຊ້ແນວຄິດຂອງ ພູມິ ວົງວິຈິດ ພ້ອມດ້ວຍຄະນະ (1991) ມາເປັນແນວທາງໃນການວິເຄາະໂຄງສ້າງປະໂຫຍກ ລວມທັງໂຄງສ້າງປະໂຫຍກສອງພາກສ່ວນ ແລະ ສາມພາກສ່ວນ ທີ່ປາກົດໃນປະໂຫຍກແຕ່ລະຊະນິດ ໄດ້ແກ່: ປະໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກສາມັນ, ປະໂຫຍກກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກບໍ່ກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກອ້ອມ, ປະໂຫຍກຮັບ ແລະ ປະໂຫຍກປະສົມ ດ້ວຍວິທີການຍົກຕົວຢ່າງ, ອະທິບາຍ, ວິເຄາະ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

ຈາກການວິເຄາະໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ປາກົດໃນປື້ມນິທານສໍາລັບເດັກ ຂອງສໍານັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍນະຄອນຫຼວງພະບາງ ສາມາດສະຫຼຸບຜົນໄດ້ດັ່ງນີ້:

3.1 ປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງຢູ່ສອງພາກສ່ວນ

ປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນ ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຄໍາຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄໍາກໍາມະຄົບເປັນຕົ້ນຕໍ ເຖິງວ່າຈະບໍ່ມີຄໍາປະກອບຢູ່ນໍາກໍມີຄວາມໝາຍ

ຄົບຖ້ວນໃນຕົວມັນເອງ ໄດ້ແກ່: ປະໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກກຸ້ມຕົວ ແລະ ປະໂຫຍກສາມັນ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

3.1.1 ປະໂຫຍກກົງ

ແມ່ນປະໂຫຍກ ເຊິ່ງຄໍາຕົວຕັ້ງເປັນຜູ້ເຮັດ ຫຼື ກະທໍາເອງ. ໃນນິທານສໍາລັບເດັກ ປະໂຫຍກກົງທີ່ມີໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນປາກົດໃນແຕ່ລະເລື່ອງມີດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ລາວນອນຍິ້ມລະເມີ

(ເລື່ອງ: ນາງອໍາຄາ ແລະ ຊາຍກົກ: 6)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄໍາວ່າ ລາວ ແມ່ນຄໍາແທນນາມເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄໍາຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ແລະ ຄໍາວ່າ ນອນ ແມ່ນຄໍາກໍາມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທໍາ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄໍາຕົວຕັ້ງຄື: ລາວ ເຊິ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ລາວ ເປັນຜູ້ກະທໍາເອງ, ສ່ວນຄໍາວ່າ ຍິ້ມລະເມີ ແມ່ນຄໍາກໍາມະຄົບທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄໍາກໍາມະຫຼັກໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງ ຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ລາວນອນຍິ້ມລະເມີ.

ຕົວຢ່າງ: ໄກ່ແມ່ກະຕາກ

(ເລື່ອງ: ໄກ່ໄຂ່ເປັນຄໍາ: 3)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄໍາວ່າ ໄກ່ແມ່ ແມ່ນນາມວະລິ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄໍາຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ແລະຄໍາວ່າ ກະຕາກ ແມ່ນຄໍາກໍາມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທໍາ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄໍາຕົວຕັ້ງຄື: ໄກ່ແມ່. ເຊິ່ງໃນປະໂຫຍກດັ່ງກ່າວຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄກ່ແມ່ ເປັນຜູ້ກະທໍາເອງຄື: ໄກ່ກະຕາກ.

ຕົວຢ່າງ: ນ້ໍາໄຫຼ ລົງມາສູ່ຫ້ວຍ

(ເລື່ອງ: ເປັນຫຍັງປູຈິ່ງຊຸດຮູ: 3)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄໍາວ່າ ນ້ໍາ ແມ່ນຄໍານາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄໍາຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ ແລະຄໍາວ່າ ໄຫຼ ແມ່ນຄໍາກໍາມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທໍາ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄໍາຕົວຕັ້ງ. ສ່ວນຄໍາວ່າ ລົງມາ ແມ່ນຄໍາກໍາມະຄົບທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄໍາກໍາມະຫຼັກໃນ

ປະໂຫຍກ ແລະ ຄຳວ່າ ສູ່ ແມ່ນຄຳເຊື່ອມ ເຮັດໜ້າທີ່ ເຊື່ອມລະຫວ່າງປະໂຫຍກກັບຄຳນາມຄື: ຫ້ວຍ ເພື່ອໃຫ້ ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ ເຊິ່ງປະໂຫຍກ ດັ່ງກ່າວໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄຳຕົວຕັ້ງເປັນຜູ້ກະທຳເອງຄື: ນ້ຳ ໄຫຼລົງມາສູ່ຫ້ວຍ.

3.1.2 ປະໂຫຍກກຸ່ມຕົວ

ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ມີແຕ່ຄຳຕົວຕັ້ງກັບຄຳກຳມະຄົບ ຢູ່ນຳກັນ ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີຄຳປະກອບກໍມີຄວາມໝາຍ ໃນຕົວແລ້ວ. ໃນນິທານສຳລັບເດັກມີປະໂຫຍກກຸ່ມຕົວທີ່ມີ ໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນປາກົດຢູ່ໃນແຕ່ລະເລື່ອງດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ຝົນຕົກລົງມາຢ່າງແຮງ
(ເລື່ອງ: ຄົນ, ຟ້າ ແລະ ເງືອງ: 75)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ຝົນ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າ ທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ ແລະຄຳ ວ່າ ຕົກ ແມ່ນຄຳກຳມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະ ທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງຄື: ຝົນ. ສ່ວນຄຳວ່າ ລົງມາຢ່າງແຮງ ແມ່ນຄຳຂະຫຍາຍທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄຳຕົວຕັ້ງ ຂອງປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງ ຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ຝົນຕົກລົງມາຢ່າງແຮງ.

ຕົວຢ່າງ: ປີນຂອງລາວຕົກລົງພື້ນດິນ ເຮັດໃຫ້ປີນລັ່ນ
(ເລື່ອງ: ມົດ ແລະ ຊ້າງ, ໜ້າທີ 31)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ປີນ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າ ທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ ແລະຄຳ ວ່າ ລັ່ນ ແມ່ນຄຳກຳມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະ ທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງຄື: ປີນ ເຊິ່ງ ປະໂຫຍກດັ່ງກ່າວນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີແຕ່ຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳກຳມະຄົບ ໂດຍບໍ່ມີຄຳອື່ນມາປະ ກອບ ຫຼື ຂະ ຫຍາຍ ກໍມີໃຈຄວາມຄົບຖ້ວນສົມບູນໃນຕົວແລ້ວ.

ຕົວຢ່າງ: ດົນເຈື່ອນໄປເປັນສາຍ
(ເລື່ອງ: ເຢຍເປົາຄົນປູກເຂົ້າ: 76)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ດົນ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າ ທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ ແລະຄຳ

ວ່າ ເຈື່ອນ ແມ່ນຄຳກຳມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການ ກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງຄື: ດົນ. ສ່ວນຄຳ ວ່າ ໄປເປັນສາຍ ແມ່ນຄຳຂະຫຍາຍທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍ ຂະຫຍາຍຄຳກຳມະຄົບໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະ ໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ.

3.1.3 ປະໂຫຍກສາມັນ

ປະໂຫຍກສາມັນ ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ມີແຕ່ຄຳຕົວຕັ້ງ ກັບຄຳກຳມະຄົບ ຫຼື ກຳມະຂາດ ແລະ ຄຳປະກອບຢູ່ຮ່ວມ ກັນ. ໃນນິທານສຳລັບເດັກມີປະໂຫຍກສາມັນທີ່ມີໂຄງສ້າງ ສອງພາກສ່ວນ ປາກົດຢູ່ໃນແຕ່ລະເລື່ອງດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ທ້າວນ້ອຍຕື່ນເຕັ້ນກັບສິ່ງທີ່ເຫັນຕໍ່ໜ້າ
(ເລື່ອງ: ໄກ່ໄຂ່ເປັນຄຳ: 8)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ທ້າວນ້ອຍ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ ແລະ ຄຳວ່າ ຕື່ນເຕັ້ນ ແມ່ນຄຳກຳມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ຄຳວ່າ ກັບ ແມ່ນຄຳຕໍ່ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ ປະໂຫຍກກັບຂໍ້ຄວາມ, ສ່ວນຄຳວ່າ ສິ່ງທີ່ເຫັນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນຄຳຂະຫຍາຍທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄຳກຳມະ ຫຼັກໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງ ຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ທ້າວນ້ອຍຕື່ນເຕັ້ນກັບສິ່ງທີ່ເຫັນຕໍ່ໜ້າ.

ຕົວຢ່າງ: ໝໍ້ນ້ຳຮ້ອນແຕກຟັງຊະຊາຍ
(ເລື່ອງ: ທ້າວກຳຟ້າ: 23)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ໝໍ້ນ້ຳຮ້ອນ ແມ່ນນາມວະລີ ເຮັດ ໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ ແລະ ຄຳວ່າ ແຕກ ແມ່ນຄຳກຳມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການ ກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ, ສ່ວນຄຳວ່າ ຟັງ ຊະຊາຍ ແມ່ນຄຳກຳມະທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄຳກຳ ມະຫຼັກໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍ ຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ໝໍ້ນ້ຳຮ້ອນແຕກຟັງຊະຊາຍ.

3.2 ປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງຢູ່ສາມພາກສ່ວນ

ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ປະກອບດ້ວຍຄຳຕົວຕັ້ງ, ຄຳກຳ ມະຂາດ ແລະ ຄຳປະກອບ. ປະໂຫຍກຊະນິດນີ້ຖ້າມີແຕ່ຄຳ

ຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳກຳມະຂາດເທົ່ານັ້ນ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີໃຈຄວາມຄົບຖ້ວນສົມບູນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີຄຳປະກອບມາເພີ່ມໃສ່ຈຶ່ງຈະມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນ. ປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນປະກອບມີ:

3.2.1 ປະໂຫຍກກົງ

ປະໂຫຍກກົງ ແມ່ນປະໂຫຍກເຊິ່ງຄຳຕົວຕັ້ງເປັນຜູ້ເຮັດກັບຄຳປະກອບເອງ; ໃນນິທານສຳລັບເດັກປະໂຫຍກກົງທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນທີ່ປາກົດໃນແຕ່ລະເລື່ອງມີດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ຄົນກຳລັງລ້ອມຮົ່ວສວນ

(ເລື່ອງ: ຈາດ ແລະ ເສືອ: 43)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ຄົນ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ລ້ອມ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳວ່າ ຮົ່ວ ແມ່ນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳປະກອບ, ສ່ວນຄຳວ່າ ກຳລັງ ແມ່ນຄຳກຳມະຊ່ວຍທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄຳກຳມະຫຼັກໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ແມ່ເຖົ້າກ່ຽວເຂົ້າໄຮ່

(ເລື່ອງ: ສອງເອື້ອຍນ້ອງ: 67)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ແມ່ເຖົ້າ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ກ່ຽວ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳວ່າ ເຂົ້າ ແມ່ນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳປະກອບ, ສ່ວນຄຳວ່າ ໄຮ່ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄຳປະກອບ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ.

3.2.2 ປະໂຫຍກອ້ອມ

ແມ່ນປະໂຫຍກເຊິ່ງຄຳຕົວຕັ້ງບໍ່ໄດ້ເຮັດເອງ ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນທີ່ເປັນຄຳປະກອບເຮັດ. ປະໂຫຍກອ້ອມທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນທີ່ປາກົດໃນປື້ມນິທານສຳລັບເດັກແຕ່

ລະເລື່ອງນັ້ນ ມີດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ລາວບອກໃຫ້ເສືອກອງກີ້ນ

(ເລື່ອງ: ຈາດ ແລະ ເສືອ: 40)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ລາວ ແມ່ນຄຳແທນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ບອກໃຫ້ ແມ່ນຄຳກຳມະວະລີ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ, ສ່ວນຄຳວ່າ ເສືອກອງກີ້ນ ແມ່ນປະໂຫຍກ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບຂອງປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ລາວບອກໃຫ້ຕົ້ມໄມ້ຢຸດສ້າງບັນຫາ

(ເລື່ອງ: ເຢຍເບີຄົນປູກເຂົ້າ: 56)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ລາວ ແມ່ນຄຳແທນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ບອກໃຫ້ ແມ່ນຄຳກຳມະວະລີ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ຄຳວ່າ ຕົ້ມໄມ້ຢຸດສ້າງບັນຫາ ແມ່ນປະໂຫຍກ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ.

3.2.3 ປະໂຫຍກຮັບ

ແມ່ນປະໂຫຍກ ເຊິ່ງມີຄຳຕົວຕັ້ງເປັນຜູ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງຜູ້ອື່ນທີ່ເປັນຄຳປະກອບ. ປະໂຫຍກຮັບທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນ ເຊິ່ງປາກົດໃນປື້ມນິທານສຳລັບເດັກແຕ່ລະເລື່ອງມີດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ໂລກຂອງເຮົາຖືກນ້ຳຖ້ວມ

(ເລື່ອງ: ຄົນ ແລະ ເຕົາ: 5)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ໂລກ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ຖືກ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ຄຳວ່າ ນ້ຳຖ້ວມ ແມ່ນນາມວະລີ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ໂລກຂອງ

ເຮົາຖືກນໍ້າຖ້ວມ.

ຕົວຢ່າງ: ກໍາພ້າຖືກໄລ່ອອກຈາກເຮືອນ
(ເລື່ອງ: ທ້າວກໍາພ້າ: 10)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ກໍາພ້າ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ຖືກໄລ່ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ຄຳວ່າ ອອກເຮືອນ ແມ່ນຄຳກຳມະວະລີ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຈະແຈ້ງຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ກໍາພ້າຖືກໄລ່ອອກຈາກເຮືອນ.

3.2.4 ປະໂຫຍກບໍ່ກຸ້ມຕົວ

ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ມີຄຳຕົວຕັ້ງ, ຄຳກຳມະຂາດ ແລະ ຄຳປະກອບຢູ່ນຳກັນ ຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນ. ໃນປື້ມນິທານສຳລັບເດັກ; ປະໂຫຍກບໍ່ກຸ້ມຕົວທີ່ປາກົດໃນແຕ່ລະເລື່ອງມີດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ພໍ່ທ້າວນ້ອຍໄປໂຮງຮຽນ
(ເລື່ອງ: ໄກ່ໄຂ່ເປັນຄຳ: 10)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງຄຳວ່າ ທ້າວນ້ອຍ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ໄປ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳວ່າ ໂຮງຮຽນ ແມ່ນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳປະກອບ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນສົມບູນ.

ຕົວຢ່າງ: ເຈົ້າມີຜູ້ສາວທີ່ຖືກໃຈແລ້ວບໍ່? ຊາຍກົກແກວ່ງຫົວ
(ເລື່ອງ: ນາງອຳຄາ ແລະ ຊາຍກົກ: 8)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ຊາຍກົກ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ແກວ່ງ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ແລະຄຳວ່າ ຫົວ ແມ່ນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳປະກອບ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນສົມບູນ.

3.2.5 ປະໂຫຍກສາມັນ

ປະໂຫຍກສາມັນ ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ມີແຕ່ຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳກຳມະຄົບ ຫຼື ຂາດ ກັບຄຳປະກອບຢູ່ຮ່ວມກັນເທົ່ານັ້ນ. ປະໂຫຍກສາມັນທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນ ເຊິ່ງປາກົດໃນປື້ມນິທານສຳລັບເດັກແຕ່ລະເລື່ອງມີດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ພະອົງລົ້ມປ່ວຍໜັກ
(ເລື່ອງ: ຄົນ ແລະ ເຕົາ: 6)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ພະອົງ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ລົ້ມ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳວ່າ ປ່ວຍໜັກ ແມ່ນຄຳກຳມະວະລີ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃຫ້ແກ່ຄຳກຳມະຂາດ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ແມ່ຂຸດມັນຕົ້ນ
(ເລື່ອງ: ຈາດ ແລະ ເສືອ: 34)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ແມ່ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ຂຸດ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳວ່າ ມັນຕົ້ນ ແມ່ນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃຫ້ແກ່ຄຳກຳມະຂາດ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ແມ່ຂຸດມັນຕົ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ພວກເຂົາໄປໄຮ່ນຳກັນ
(ເລື່ອງ: ເຢຍເປົາຄົນປູກເຂົ້າ: 60)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ພວກເຂົາ ແມ່ນຄຳແທນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ໄປ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ແລະຄຳວ່າ ໄຮ່ ແມ່ນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃຫ້ແກ່ຄຳກຳມະຂາດ. ສ່ວນຄຳວ່າ ນຳກັນ ແມ່ນສ່ວນຄຳຂະຫຍາຍທີ່ຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຄຳກຳມະຂາດ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າ

ໄປນຳກັນ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນ ສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນຄື: ພວກເຂົາໄປໂຮ່ນຳກັນ.

3.2.6 ປະໂຫຍກປະສົມ

ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ມີຄຳຫຼາຍຊະນິດ ຫຼື ມີຫຼາຍ ປະໂຫຍກມາປະສົມເຂົ້າກັບປະໂຫຍກຕົ້ນ ເພື່ອຂະຫຍາຍ ຄວາມໝາຍຂອງປະໂຫຍກຕົ້ນໃຫ້ຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ຫຼື ໃຫ້ປ່ຽນ ໄປເປັນແນວອື່ນ. ການປະສົມປະໂຫຍກຕ້ອງອາໄສຄຳ ເຊື່ອມ, ຄຳຕໍ່, ວະລີ ຫຼື ປະໂຫຍກດ້ວຍກັນ. ສະນັ້ນ, ໃນ ປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ປະໂຫຍກປະສົມທີ່ປາກົດໃນແຕ່ລະ ເລື່ອງມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຕົວຢ່າງ: ຊາຍກົກຕື່ນແຕ່ເດິກ ເພື່ອລຸກເຮັດວຽກ ເຮືອນ

(ເລື່ອງ: ນາງອຳຄາ ແລະ ຊາຍກົກ: 6)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ຊາຍກົກ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດ ໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ຕື່ນ ແມ່ນຄຳກຳມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ຄຳວ່າ ແຕ່ເດິກ ແມ່ນຄຳ ຂະຫຍາຍທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຄຳກຳມະໃນປະໂຫຍກ ຕົ້ນ, ສ່ວນຄຳວ່າ ເພື່ອ ແມ່ນຄຳເຊື່ອມ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເຊື່ອມ ລະຫວ່າງປະໂຫຍກຕົ້ນກັບປະໂຫຍກທີ່ເປັນສ່ວນຄຳ ປະກອບຄື: ລຸກເຮັດວຽກເຮືອນ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກປະສົມ ດັ່ງກ່າວມີຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ລາວບົດຖົງປື້ມແລ້ວແລ່ນໄປຫາໄກ່

(ເລື່ອງ: ໄກ່ໄຂ່ເປັນຄຳ: 2)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ລາວ ແມ່ນຄຳແທນນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ບົດ ແມ່ນຄຳກຳມະຂາດ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການ ກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ຄຳວ່າ ຖົງປື້ມ ແມ່ນນາມວະລີ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃນປະໂຫຍກ ຕົ້ນ, ສ່ວນຄຳວ່າ ແລ້ວ ແມ່ນຄຳທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຄຳ ກຳມະຂາດໃນປະໂຫຍກຕົ້ນ ແລະ ຄຳວ່າ ແລ່ນ ແມ່ນຄຳກຳ

ມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳໃນປະໂຫຍກທີ່ ເປັນສ່ວນປະກອບ. ຄຳວ່າ ໄປຫາໄກ່ ແມ່ນກຳມະວະລີທີ່ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບໃນປະໂຫຍກ.

ຕົວຢ່າງ: ປູຫົວຂວັນຈົນຢຽວແຕກ

(ເລື່ອງ: ເປັນຫຍັງປູຈິ່ງຊຸດຮຸ: 17)

ຕົວຢ່າງຂ້າງເທິງ ຄຳວ່າ ປູ ແມ່ນຄຳນາມ ເຮັດໜ້າທີ່ ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງ ທັງເປັນປະທານຂອງປະໂຫຍກ. ຄຳວ່າ ຫົວ ແມ່ນຄຳກຳມະຄົບ ເຮັດໜ້າທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄຳຕົວຕັ້ງ. ຄຳວ່າ ຂວັນ ແມ່ນຄຳ ຂະຫຍາຍທີ່ຊ່ວຍຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຄຳກຳມະໃນປະໂຫຍກ ຕົ້ນ. ສ່ວນຄຳວ່າ ຈົນ ແມ່ນຄຳເຊື່ອມ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເຊື່ອມ ລະຫວ່າງປະໂຫຍກຕົ້ນກັບປະໂຫຍກທີ່ເປັນສ່ວນຄຳ ປະກອບຄື: ຢຽວແຕກ ເພື່ອໃຫ້ປະໂຫຍກປະສົມດັ່ງກ່າວມີ ຄວາມໝາຍຄົບຖ້ວນສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຈາກການສຶກສາໂຄງສ້າງປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສຳ ລັບເດັກ ຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະ ບາງ ເຫັນວ່ານັກຂຽນໄດ້ນຳໃຊ້ກົນລະວິທີໃນການສ້າງ ປະໂຫຍກ ທັງປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນ ແລະ ສາມພາກສ່ວນຄຽງຄູ່ກັນໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າອ່ານ. ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ສ້າງເກດເຫັນວ່າ ປະໂຫຍກກົງ ແລະ ປະໂຫຍກສາມັນ ມີ ຈຸດພິເສດຕ່າງກັບປະໂຫຍກຊະນິດອື່ນໆໃນປຶ້ມນິທານສຳ ລັບເດັກ. ຍ້ອນວ່າທັງສອງຊະນິດປະໂຫຍກເປັນໄດ້ທັງ ປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນ ແລະ ສາມພາກ ສ່ວນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ. ນອກນັ້ນ, ນັກຂຽນຍັງໄດ້ເລືອກ ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ງ່າຍມາສ້າງເປັນປະໂຫຍກ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມ ກັບລະດັບຂອງເດັກ, ເຮັດໃຫ້ເດັກອ່ານເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍ ໄດ້ໄວ, ຈື່ຈຳ ແລະ ບໍ່ສັບສົນ. ທັງໃຫ້ຄວາມຮູ້, ແງ່ຄິດທີ່ ເປັນບົດຮຽນຈາກເນື້ອຫາສາລະແກ່ເດັກເປັນຢ່າງດີ.

4. ວິພາກຜົນ

ຜົນການສຶກສາປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໝູ່ນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ພົບວ່າ: ໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ນັກຂຽນໃຊ້ໃນປຶ້ມນິທານສຳລັບເດັກ ແຕ່ລະເລື່ອງ ມີທັງໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນ ແລະ ສາມ

ພາກສ່ວນປະສົມປະສານກັນ. ໃນນັ້ນ, ໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ມີສອງພາກສ່ວນ (ຄໍາຕົວຕັ້ງ, ຄໍາກຳມະຄົບ) ປະກອບມີ: ປະໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກສາມັນ. ໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ມີສາມພາກສ່ວນ (ຄໍາຕົວຕັ້ງ, ຄໍາກຳມະຂາດ ແລະ ຄໍາປະກອບ) ປະກອບມີ: ໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກອ້ອມ, ປະໂຫຍກຮັບ, ປະໂຫຍກບໍ່ກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກສາມັນ ແລະ ປະໂຫຍກປະສົມ. ໃນປະໂຫຍກກົງ ແລະ ປະໂຫຍກສາມັນ ຍັງມີຈຸດພິເສດແຕກຕ່າງກັບປະໂຫຍກຊະນິດອື່ນໆ ໃນປຶ້ມນິທານສໍາລັບເດັກ. ເນື່ອງຈາກເປັນປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງ ທັງສອງພາກສ່ວນ ແລະ ສາມພາກສ່ວນໃນປະໂຫຍກຊະນິດດຽວກັນ (ຂຶ້ນກັບກໍລະນີ). ນອກນັ້ນ, ບັນດາປະໂຫຍກທີ່ປາກົດໃນປຶ້ມນິທານສໍາລັບເດັກ ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບາງຊະນິດປະໂຫຍກເປັນປະໂຫຍກສາມັນງາຍດາຍ, ຄໍາຕົວຕັ້ງ ຫຼື ຕົວປະທານຂອງປະໂຫຍກເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ກະທຳເອງ ເຊັ່ນ ປະໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກສາມັນ, ປະໂຫຍກກຸ້ມຕົວ ແລະ ປະໂຫຍກບໍ່ກຸ້ມຕົວ. ບາງຊະນິດປະໂຫຍກພັດມີຈຸດພິເສດຄໍາຕົວຕັ້ງ ຫຼື ຕົວປະທານຂອງປະໂຫຍກບໍ່ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ກະທຳເອງ ແຕ່ສ້າງໃຫ້ຜູ້ອື່ນທີ່ເປັນຕົວປະກອບໃນປະໂຫຍກເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ກະທຳ ແລະ ຖືກກະທຳ ເຊັ່ນ ປະໂຫຍກຮັບ, ປະໂຫຍກອ້ອມ. ຄຽງຄູ່ກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊະນິດປະໂຫຍກ ຍັງພົບວ່າ: ນັກຂຽນໄດ້ມີການໃຊ້ຄຳນາມ, ຄຳແທນນາມ ມາເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄໍາຕົວຕັ້ງຂອງປະໂຫຍກ ແລະ ໃຊ້ຄຳນາມ, ກຸ່ມວະລີ, ກຸ່ມປະໂຫຍກ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບ (ສໍາລັບປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນ). ສ່ວນຄຳເຊື່ອມ, ຄຳຕໍ່ ແລະ ຄຳຄຸນນາມ ທີ່ປາກົດໃນປະໂຫຍກບາງປະໂຫຍກນັ້ນ ແມ່ນນັກຂຽນນຳມາໃຊ້ ເພື່ອຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄວາມໝາຍພາກສ່ວນຫຼັກຂອງປະໂຫຍກໃຫ້ຈະແຈ້ງສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ. ເວົ້າໄດ້ວ່າ ປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສໍາລັບເດັກຂອງສໍານັກພິມອ້າຍໜຸ່ນອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ເປັນປະໂຫຍກທີ່ງ່າຍ, ມີໂຄງສ້າງຫຼາກຫຼາຍແບບ, ຄຳທີ່ນຳມາສ້າງເປັນປະໂຫຍກແມ່ນ ຄຳ

ເຄົ້າລາວເດີມ ເໝາະແກ່ການຈື່ຈຳ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເດັກ, ເຮັດໃຫ້ເດັກບໍ່ສັບສົນຄຸມເຄືອ. ສອດຄ່ອງກັບຜົນການສຶກສາຂອງ ດວງຕາ ມະນີວິງ (2011) ສຶກສາວິທີຂຽນ ແລະ ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ໃນນິທານສໍາລັບເດັກ. ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ປຶ້ມນິທານສໍາລັບເດັກທີ່ນຳມາວິເຄາະສ່ວນຫຼາຍມີວິທີການຂຽນເໝາະສົມກັບກຸ່ມຜູ້ອ່ານ. ພາສາທີ່ນຳມາໃຊ້ເໝາະສົມກັບເກນອາຍຸຂອງເດັກ, ຄຳທີ່ນຳມາໃຊ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຄຳເຄົ້າຫຼາຍກວ່າຄຳປະສົມ, ປະໂຫຍກທີ່ໃຊ້ ແມ່ນປະໂຫຍກປະສົມຫຼາຍກວ່າປະໂຫຍກດ່ຽວ ເຊິ່ງບໍ່ເໝາະສົມກັບເດັກນ້ອຍລະດັບອະນຸບານ ແລະ ປະຖົມ (ປີທີ 1-2). ສ່ວນການຮຽນຄຳສັບໃນປະໂຫຍກພົບການໃຊ້ຄຳຟຸມເພື່ອຍຫຼາຍ, ຄຳຊ້ຳຄວາມໝາຍ ແລະ ໃຊ້ຄຳຜິດຄວາມໝາຍຈຳນວນໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ ການໃຊ້ສຳນວນພົບວ່າ ເປັນສຳນວນບຸກຄະລາທິຖານສູງສຸດ ເຊິ່ງເໝາະກັບເດັກນ້ອຍ.

ປະໂຫຍກໃນປຶ້ມນິທານສໍາລັບເດັກ ຂອງສໍານັກພິມອ້າຍໜຸ່ນອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ນອກຈາກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ມີລັກສະນະຫຼາຍແບບແລ້ວ ຍັງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມປານິດໃນການເລືອກເຟັ້ນເອົາຖ້ອຍຄຳ ຫຼື ພາສາຄຳເວົ້າທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອມາສ້າງເປັນປະໂຫຍກໃນລັກສະນະຮຽບງ່າຍ, ຫຼາກຫຼາຍແງ່ມຸມ ຢ່າງມີກົນລະວິທີຂອງບັນດານັກຂຽນ, ນັກປະດິດຄິດແຕ່ງອີກດ້ວຍ. ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການວາງແນວທາງການປັບປຸງ, ເສີມສ້າງພັດທະນາການປະດິດຄິດແຕ່ງ ຕະຫຼອດຮອດການພັດທະນາສິ່ງພິມ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ນັກຄົ້ນຄວ້າທີ່ຕ້ອງການຈະຄົ້ນຄວ້າໃນອະນາຄົດໄດ້.

5. ສະຫຼຸບ

ຈາກຜົນການສຶກສາເຫັນວ່າ ປຶ້ມນິທານສໍາລັບເດັກຂອງສໍານັກພິມອ້າຍໜຸ່ນອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ນັກຂຽນໄດ້ນຳໃຊ້ກົນລະວິທີຕ່າງໆ ໃນການສ້າງປະໂຫຍກໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າອ່ານ ລວມທັງປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນ ແລະ ສາມພາກສ່ວນຄຽງຄູ່ກັນ. ໃນນັ້ນ,

ປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນ (ຄຳຕົວຕັ້ງ ແລະ ຄຳກຳມະຄົບ) ປາກົດມີ: ປະໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກສາມັນ. ສ່ວນປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນ (ຄຳຕົວຕັ້ງ, ຄຳກຳມະຂາດ ແລະ ຄຳປະກອບ) ປາກົດມີທັງ ປະໂຫຍກກົງ, ປະໂຫຍກບໍ່ກຸ້ມຕົວ, ປະໂຫຍກສາມັນ, ປະໂຫຍກຮັບ, ປະໂຫຍກອ້ອມ, ປະໂຫຍກປະສົມ. ເຊິ່ງສັງເກດເຫັນວ່າ ໃນປະໂຫຍກກົງ ແລະ ປະໂຫຍກສາມັນນັ້ນ ມີຈຸດພິເສດເປັນທັງປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສອງພາກສ່ວນ ແລະ ສາມພາກສ່ວນຄືກັນ. ຍ້ອນວ່າທັງສອງຊະນິດປະໂຫຍກເປັນປະໂຫຍກສາມັນງ່າຍໆ ຄຳຕົວຕັ້ງ ຫຼື ຕົວປະທານຂອງປະໂຫຍກເປັນຜູ້ກະທຳເອງ. ນອກນັ້ນ, ຄຳທີ່ນຳມາໃຊ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຕົວຕັ້ງຂອງປະໂຫຍກສ່ວນຫຼາຍກໍແມ່ນ ຄຳນາມ, ຄຳແທນນາມ. ແລະ ຄຳທີ່ໃຊ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບ (ສຳລັບປະໂຫຍກທີ່ມີໂຄງສ້າງສາມພາກສ່ວນ) ແມ່ນ ຄຳນາມ, ກຸ່ມວະລີ, ກຸ່ມປະໂຫຍກ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ຍັງໃຊ້ຄຳຄຸນນາມ, ຄຳເຊື່ອມ, ຄຳຕໍ່ມາເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄຳຂະຫຍາຍ ເພື່ອຊ່ວຍຂະຫຍາຍຄວາມໝາຍພາກສ່ວນຫຼັກຂອງປະໂຫຍກໃຫ້ມີຄວາມໝາຍສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ. ເວົ້າໄດ້ວ່າ ປະໂຫຍກໃນປັ້ມນິທານສຳລັບເດັກຂອງສຳນັກພິມອ້າຍໜູນ້ອຍ ນະຄອນຫຼວງພະບາງເປັນປະໂຫຍກທີ່ງ່າຍ, ມີໂຄງສ້າງຫຼາຍແບບ, ຄຳທີ່ນຳມາສ້າງເປັນປະໂຫຍກແມ່ນ ຄຳເຄົ້າລາວເດີມ ເໝາະແກ່ການຈີ່ຈຳ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເດັກໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

6. ຜົນປະໂຫຍດແອບແຝງ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມທີມງານຄົ້ນຄວ້າ ຂໍປະຕິຍານວ່າ ບັນດາຂໍ້ມູນທີ່ມຳມາສະເໜີທັງໝົດໃນບົດຄວາມວິຊາການຄັ້ງນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດແອບແຝງໃດໆທັງສິ້ນ ຕໍ່ກັບບຸກຄົນ, ອົງກອນ ຫຼື ສັງຄົມ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

ຄຳສອນ ທອງມິໄຊ. (2016). ຕຳລາຮຽນປີ 1 ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ. ພິມຄັ້ງທີ 1, ປະເທດ ສສ. ຫວຽດນາມ.

ສິວະພັນ ໂຫຣະກຸນ. (1996). ການວິເຄາະວັນນະກຳສຳລັບເດັກຂອງ ວິຣິຍະ ສິຣິສິງ ປະເພດບັນເທີງຄະດີໃນຊ່ວງປີ ຄສ. 1972-1989. ປະລິນຍານິພົນ. ມະຫາວິທະຍາໄລສຣິນະຄຣິນທອນວິໄຣດ.

ສິວຽງແຂກ ກອນນິວິງ. (2013). ວັດຈະນານຸກົມ ພາສາລາວ (ລາວແປລາວ) ພິມຄັ້ງທີ 3, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໂຮງພິມແຫ່ງລັດ.

ສຸພັດຊາ ບຸນປັນຍະໄຣດ. (1986). ການສຶກສາວິເຄາະນິທານເດັກຈາກໂຄງການປະກວດນິທານມູນນິທິເດັກ ຄສ. 1993-2001. ວິທະຍານິພົນ ປະລິນຍາສິລະປະສາດມະຫາບັນດິດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຣາມຄຳແຫງ.

ແສງຟ້າ ໂຫລານຸພາບ. (2005). ພາສາສາດນຳໃຊ້ ພາກວິຊາ ພາສາລາວ-ສີ່ສານມວນຊົນ ຄະນະອັກສອນສາດມະຫາວະທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.

ແສງຟ້າ ໂຫລານຸພາບ ແລະ ພິມມາ ຄຳມັງ (2013). ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ປີທີ 4. ວຽງຈັນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາສົມບູນ ສີຫາລາດ. (2008). ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ປີທີ 6. ວຽງຈັນ, ວິສາຫະກິດໂຮງພິມໄຟຟ້າ.

ດວງຕາ ມະນີວິງ. (2011). ວິເຄາະວິທີການຂຽນ ແລະ ພາສາທີ່ນຳໃຊ້ໃນນິທານສຳລັບເດັກ, ປະລິນຍາໂອ້ກສອນສາດ, ສາຂາວິຊາພາສາລາວ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.

ບັນດິດ ສັກວິໄລດ. (2006). ບົດຄົ້ນຄວ້າ ສະຖາບັນວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ. ມະຫາວິທະຍາໄລລາດສະພັດ ກຳແພງເພັດ.

ບົວລີ ປະພາພັນ, ບຸນເລີດ ແສງສຸລິນ, ອ່ອນແກ້ວ ນວນນະວິງ, ບຸນຍໍ ພິມມະບຸດ, ປິ່ງຄຳ ສີສຸວັນ, ສົມບູນ ສີຫາລາດ. (2000). ໄວຍາກອນລາວປັດຈຸບັນ (ສຳ

ລັບໂຮງຮຽນສາມັນສຶກສາ) ພາກທີ 3 ວາກະຍະສຳ
ພັນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ບົວລີ ປະພາພັນ. (2011). ພາສາລາວ ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ
ປີທີ 7. ບໍລິສັດລັດວິສາຫະກິດໂຮງພິມສຶກສາ ພູມີ
ວົງວິຈິດ (1991). ໄວຍາກອນລາວ (ພິມເທື່ອທີ
ສອງ), ຈັດພິມ ໂດຍ ຫ້ອງການສູນກາງແນວລາວ
ສ້າງຊາດ ໂຮງພິມ ວິສາຫະກິດໂຮງພິມມິດຕະພາບ
ຊາວ ໜຸ່ມລາວ-ໂຊຫວຽດ.

ພິມມາ ຄຳມັງ, ສົມເໝາະ ປັນຍາວິງ, ທ່ອນແກ້ວ ຄຳມະວົງ
ແລະ ແສງພ້າ ໂຫລານຸພາບ. (2016). ພາສາລາວ
ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາປີທີ 7 ກະຊວງສຶກສາທິການ
ແລະ ກິລາ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກ
ສາແຫ່ງຊາດ.